

Подряпина

Анатолій Косматенко

Вже теле-, фото— й кінорепортери,
Мов снайпери, націлились на кін.
Врочистий настрій. Шум з усіх сторін.
Завісу піднято — і почалась прем'єра!
Всі ждуть улюбленця... Розчахнуто порт'єри:
Вбіга, звабливий, юний, він!
І квіти зливою з партера...
"О, я примчав, моя Ельвін,
Я перетнув кипуче море!"
Оркестр старається. Співак
Виводить арію і чує: щось не так...
"О, я щасливий, зоре, моя зоре!" —
Ще гірше... Що ж, у нього в серці горе...
"Кохання — мій маяк!"
Учора
Придбав нарешті гарнітур.
Хотілось по прем'єрі друзів здивувати...
"О, не злякався я лютих бур!"
Синочок же — тьху, куди й дивилась мати!
Подряпав — страх... І де він взяв шампур?..
Ну, буде й він і жінка ж пам'ятати!
"О, лін'ймо в край, де вічні аромати,
Де світ кохання, розкоші й краси!"
Усі розгублені. Партер і яруси.
Не знають, що гадати:
Дав тенор "півня"... Тягне хрипливато...
Вже шанувальники повісили носи:
Де ж те обіцяне мистецьке свято?!
Нервують меломани... Покидають зал...
Кінець. Завісу спущено. Провал!

Шумів недовго люд. Поблажливий, нівроку,
Поринув знов у клопітні діла.
Та ні одне ж не дозорило око,
Душа ні в кого вчути не змогла,
Що битва — SOS гукати б на всі боки! —
Що битва сталася жорстока:

Подряпина талант перемогла!